

(1) هو

(2) در غرّه شهر جمادی الاخر سنه ۹۲۰ بود که حاضر آمدند نامبردگان بحضور قاضی بلده طیبیه قاشکند (3) حمیت عن الافات و العاهات الاول جناب فضایلما ب مولانا عبد الغفار المدرس الاسپیجایی (4) و الثانی جناب *شیخ الاسلام¹ سلالة المشایخ الکرام خواجه عبدالرزاق الباقی و الثالث خدمت خواجه شیخ بن (5) خواجه محمد نوری و الرابع خدمت مولانا احمد غزلیکتی و الخامس خدمت مولانا خواجه شیخ بن خواجه ابراهیم (6) و السادس خدمت مولانا محمد سیاه پوش و حضرین² باستخبار جناب نتیجه الاولیاء العظام خواجه محمد یحیی (7) ابن خواجه محمد باقی المغفور المسرور اخبار کردند که حضرت سلطان العارفین قدوة الواصلین (8) المغفور بعناية الله الملك الاله *خواجه عبیدالله طاب الله ثراه³ در حین نفاذ تصرفات خودشان فرزند خود خواجه

*¹ Написано над строкой. *² Было написано: حسنی, потом вставлено: صر. *³ Написано на правом.

محمد یحیی را (9) قدس سره متولی محوطه موالی که در بلده محفوظه سمرقند ست که حالا مزار پیرانوار انحضرت (10) انجامست ساخته بودند و بعد از وفات حضرت خواجه محمد یحیی تولیت محوطه مذکوره ازان (11) اصلح اولاد این خواجه محمد یحیی باشد اینچنین اخبار کردند این مخبرین مذکورین و گفتند که (12) عند الاستشهاد گواهی میدهیم حالصاً لله تعالی این بود قصه حال که براستی در قلم آمد

و کان ذلک (13) بمحضر الثقات

(14) الحاضرین فی المجلس خدمت مولانا محمد مفتی و خدمت امیر ابراهیم بن امیر اسماعیل (15) و خدمت مولانا کلان [ن] بن المغفور مولانا محمد مفتی و خدمت خواجهک باقی (16) و خدمت مولانا نعمت نویسنده و مولانا حبیب الله بن مولانا محمد

پاینده